

ספור מִפְּלֹא עַל הַצַּדִּיק רַבִּי פִּנְחָס בֶּן יֵאִיר

הָאָבִן הַיָּקָרָה וְהַעֲכָבֹר

מֵאֵת ה': הַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית!

לפני שנים רבות, באי
רחוק בחצי האי ערב...
חי מלך עשיר מאוד – מלך
מלך ממלכת סירקיה.
ה' בירך את המלך בתבה
עמוסה במטבעות זהב,
שרשראות ואבנים יקרות.
המלך ידע שכל השפע הזה
מגיע ממלך מלכי המלכים!

הַשְׁגָּחָה הָאֶלְקִית
מִכּוֹנֶת אֶת הַכֹּל
יוֹם אֶחָד, הַמֶּלֶךְ הִסְתַּכֵּל
בְּאֶבֶן נְדִירָה וּמְיוֹחֶדֶת
מְאֹד.
פְּתָאוֹם... מִשְׁמַיִם כּוֹנֵנוּ כָּךְ
שֶׁהָאֶבֶן נִפְלָה מִיָּדוֹ!
הִיא הִתְגַּלְגְּלָה וְהִתְגַּלְגְּלָה
עַל הָרֶצֶפָה הַקָּרָה.

הָאָבֹן נֶעֱלָמֶת!
וְאִזְּ קָרָה דָּבָר פֶּלֶא
שָׂרָק ה' יָכוֹל לְתַכְנִין:
בָּא עֲכָבֵר קָטָן,
בִּלְע אֶת הָאָבֹן הַיְקָרָה
וּבִרַח מֵהֵר לְתוֹךְ
הַחֹר שְׁלוֹ!
הַמֶּלֶךְ נִשְׁאַר הָמוּם.
מָה עוֹשִׂים עֲכָשׂוּ?

חיפושים בלי הצלחה

אנשים חפשו בכל הארמון, אך לא מצאו כלום. המלך ישב ובכה.
הוא היה כל כך עצוב שהוא לא הסכים לאכל ולשתות. הוא הבין
שבלי עזרת שמים, אפילו מלך עשיר לא יכול לעשות שום דבר.

הַרְעִיּוֹן שֶׁל הַיּוֹעֵץ הַחָכָם

נִכְנָס יוֹעֵץ הַמֶּלֶךְ וְאָמַר לוֹ:
אֲדוֹנֵי הַמֶּלֶךְ, שָׁמַעְתִּי שְׁלִיְהוּדִים
יֵשׁ רַב גָּדוֹל וְצַדִּיק שֶׁקוֹרְאִים
לוֹ רַבִּי פְּנִיחָס בֶּן יֶאֱרִי!
אוּלֵי נִלְךָ אֵלָיו? הוּא אִישׁ קָדוֹשׁ
שֶׁמְדַבֵּר עִם ה' אֱלֹקָיו... וְאוּלֵי ה'
יַעְזֹר וַיַּחְזִיר לָךְ אֶת הָאֶבֶן.

אצל צדיק הדור

המלך והיועץ הגיעו לביתו
של רבי פטנחם בן יאיר.
אף על פי שרבי פנחס היה
גדול הדור, הוא קבל את
אורחיו בענוה ובסבר פנים
יפות, כמו שהתורה מלמדת
אותנו – לאהב כל אדם
ולעזר תמיד.
המלך ספר לרב את כל צרתו.

ההבדל בין כישוף לאמונה

מָה נִרְאָה לָךְ שְׂאֲנִי מְכַשֵּׁף!?
אֲנִי יָכוֹל לַעֲשׂוֹת כִּישּׁוֹף שְׂאֲסוֹר
מִן הַתּוֹרָה! לָמָּה בָּאתָ אֵלַי?

הַצַּדִּיק רָצָה לְיִדָּא שְׁהַמֶּלֶךְ מִבֵּין
שֶׁרַק ה' בּוֹרָא עוֹלָם עוֹשֶׂה אֶת
הַנְּסִים, וְלֹא כּוֹחוֹת קְסָמִים!

המלך מכיר בכח התפלה

המֶלֶךְ מֵכִיר בְּכַח הַתְּפִלָּה

עֲנֵה הַמֶּלֶךְ לָרֹב: חָלֵלָה! אֲנִי לֹא חוֹשֵׁב שְׂאֵתָה מְכַשֵּׁף. בָּאתִי בְּגִלּוֹל שֶׁשִּׁמְעֵתִי שְׂאֵתָה מִתְּפִלָּל
לְאֱלֹקִים שְׁלֹךְ! אֵתָה אָדָם טוֹב שֶׁעוֹזֵר לְאַחֲרִים, וְלָכֵן ה' אֵלֶיךָ שׁוֹמֵעַ אֶת הַתְּפִלוֹת שְׁלֹךְ.

תְּפִלָּה מֵעוֹמֶקא דְּלִיבָא (מֵעֶמֶק הַלֵּב)

כְּשֶׁרַבִּי פִּנְחָס שָׁמַע שֶׁהַמֶּלֶךְ מֵאַמִּין
בֵּה', הוּא מִיד נֶעֱמַד וְהִתְפַּלֵּל.

הוּא בִקֵּשׁ מִהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
שִׁיעֶזֶר לַמֶּלֶךְ, כְּדִי שֶׁכֻּלָּם יֵרְאוּ אֶת
הַשְּׁגָחָה וְאֶת כֹּחַ הַתְּפִלָּה.

תְּפִלָּה שֶׁל צַדִּיק תָּמִיד עוֹלָה לַשָּׁמַיִם
וְעוֹשָׂה נַחַת רוּחַ לָה'!

הַצַּדִּיק גּוֹזֵר וְהַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מְקַיֵּם

לְאַחַר שְׁסִים אֶת תְּפִלָּתוֹ, עָשָׂה רַבִּי פִּנְחָס דָּבָר מִדֵּהִים:
הוּא עָמַד וְצִוָּה עַל כָּל הָעֶכְבְּרִים בְּאֶזְרוֹ לָבוֹא וּלְעֵבֶר לְפָנָיו בַּשּׁוּרָה!
הַחַיּוֹת מְרַגִּישׁוֹת אֶת קִדְשׁ הַצַּדִּיק שֶׁמְקַשֵּׁר לָהֶן, וּמִיד מְצִיתוֹת לוֹ.

מַחֲזָה פֶּלֶא!

וְהִנֵּה נֶס עֲכָבְרִים רַבִּים צָצוּ לִפְתָּע מִמְּקוֹמוֹת שׁוֹנִים:
מֵהַחֲלוֹנוֹת, מֵהַדִּלְתוֹת וּמֵהַשְּׁבִילִים.
הֵם עָמְדוּ בְּתוֹר אֶרֶץ וְעָבְרוּ לִפְנֵי רַבִּי פִּנְחָס בֶּן יֶאֱרִי,
אֶחָד אַחֲרֵי הַשְּׁנִי.

הַעֲכָבְרָה שֶׁבִּלְעָה הַכֹּל

פְּתֹאֹם עֲבָרָה שֵׁם עֲכָבְרָה אַחַת שֶׁהִיְתָה גְדוֹלָה מְאֹד וּמְלָאָה בִּבְטָן.
רַבִּי פִּנְחָס מִיד בִּיקֵּשׁ מִמֶּנָּה לַעֲצֹר, וּפָקֵד עָלֶיהָ לִפְלֹט וּלְהַקִּיא אֶת הָאֶבֶן!

וְכֵן בְּדִיוק הִיָּה – הָאֶבֶן הִיְקָרָה חֲזָרָה בְּשָׁלוֹם!

וְכֵן בְּדִיוק הִיָּה – הָאֶבֶן הִיְקָרָה חֲזָרָה בְּשָׁלוֹם!

שִׂמְחָה וְהוֹדָיָה

הָאָבִן הוֹחֶזֶר לַמֶּלֶךְ!

הַמֶּלֶךְ הָיָה כָּל כָּךְ שִׂמַּח וּמְאוֹשָׁר. הוּא
בֵּרַךְ אֶת רַבֵּי פְנִיחַס בֶּן יֶאֱזִיר עַל עֲזָרְתּוֹ
הַגְּדוֹלָה, וְהוֹדָה לוֹ מִקְרֵב לֵב.

רַבֵּי פְנִיחַס הִזְכִּיר שׁוּב – אֶת הַתּוֹדָה
הָאֲמִתִּית יֵשׁ לָתֵת רַק לָהּ!

ומה למדנו מהסיפור לחיים שלנו?

ג. כֹּחַה שֶׁל תַּפְלָה:
אין משהו חזק יותר מתפלה
של יהודי לה'! ה' תמיד שומע
ומאזין לנו.

ב. עֲנוּה שֶׁל תַּלְמִיד חָכָם:
רבי פנחס היה גדול עצתו, אך זכר
שהכל מה' ולא כוחו שלו.

א. הַשְׁגָּחַה פְּרָטִית בַּטֶּבַע: אִפְלוּ הָעֶכְבָּרִים
הַקְטָנִים בַּטֶּבַע מְקַיִּימִים אֶת רְצוֹן ה' בְּדִיוק מְשֻׁלָּם!

שְׁנֵזֶכָה לְאַהֲבָה אֶת ה' וּלְהִתְפַּלֵּל אֵלָיו תָּמִיד בְּשִׂמְחָה!

